

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 10 stycznia 2020 r.

Pozycja 1

POSTANOWIENIE z dnia 18 grudnia 2019 r. Sygn. akt K 49/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz – przewodniczący
Krystyna Pawłowicz
Julia Przyłębska – sprawozdawca
Piotr Pszczółkowski
Jakub Stelina,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 grudnia 2019 r., wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności:

- 1) art. 57 ust. 5 w związku z art. 2 pkt 65 oraz art. 35 ust. 2 w związku z art. 2 pkt 57 oraz w związku z art. 57 ust. 1, 3 i 4 w związku z art. 272 ust. 1 oraz art. 282 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996) w zakresie, w jakim przewidują, że środki funduszu gwarancyjnego banków mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zaś kwoty uzyskane przez ten fundusz z masy upadłości kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas, z art. 2 oraz z art. 21 ust. 1 i 2 i art. 64 ust. 1, 2 i 3, art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji,
- 2) art. 273 ust. 5 w związku z ust. 1 i 3 oraz w związku z art. 295 ust. 1 i 2 w związku z art. 100, art. 110 ust. 1, art. 112 ust. 1, 2 i 3 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim przewidują, że środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji kas, z art. 2 oraz z art. 21 ust. 1 i 2 i art. 64 ust. 1, 2 i 3, art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji,
- 3) art. 286 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 287 ust. 1, 2 i 3, art. 288 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 295 ust. 1, 2, 3 i 4 w związku z art. 296 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 297 ust. 1, 2 i 3 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nakładają na banki obowiązki finansowania funduszu gwarancyjnego banków oraz funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do minimalnych i docelowych poziomów środków wyższych, niż odpowiednie poziomy środków przewidziane w przypadku kas oraz w krótszych, niż w przypadku kas terminach osiągnięcia tych poziomów, z art. 2 oraz z art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji,
- 4) art. 7 ust. 4 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie przewiduje udziału w Radzie Funduszu członków powoływanych przez Związek Banków Polskich, z art. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Pismem z 20 września 2016 r. grupa posłów na Sejm VIII kadencji wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie, że art. 57 ust. 5 w związku z art. 2 pkt 65 oraz art. 35 ust. 2 w związku z art. 2 pkt 57 oraz w związku z art. 57 ust. 1, 3 i 4 w związku z art. 272 ust. 1 oraz art. 282 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996; dalej: ustawa BFG) w zakresie, w jakim przewidują, że środki funduszu gwarancyjnego banków mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zaś kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas, są niezgodne z art. 2 oraz z art. 21 ust. 1 i 2 i art. 64 ust. 1, 2 i 3, art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji; art. 273 ust. 5 w związku z ust. 1 i 3 oraz w związku z art. 295 ust. 1 i 2 w związku z art. 100, art. 110 ust. 1, art. 112 ust. 1, 2 i 3 ustawy BFG w zakresie, w jakim przewidują, że środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji kas jest niezgodny z art. 2 oraz z art. 21 ust. 1 i 2 i art. 64 ust. 1, 2 i 3, art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji; art. 286 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 287 ust. 1, 2 i 3, art. 288 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 295 ust. 1, 2, 3 i 4 w związku z art. 296 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 297 ust. 1, 2 i 3 ustawy BFG w zakresie, w jakim nakładają na banki obowiązki finansowania funduszu gwarancyjnego banków oraz funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do minimalnych i docelowych poziomów środków wyższych, niż odpowiednie poziomy środków przewidziane w przypadku kas oraz w krótszych, niż w przypadku kas terminach osiągnięcia tych poziomów, są niezgodne z art. 2 oraz z art. 20 i art. 22 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji; art. 7 ust. 4 ustawy BFG w zakresie, w jakim nie przewiduje udziału w Radzie Funduszu członków powoływanych przez Związek Banków Polskich, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji.

2. Pismem z 19 października 2016 r. Prokurator Generalny wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1157) z uwagi na niedopuszczalność wydania wyroku.

3. Pismem z 3 lipca 2019 r. Marszałek Sejmu wniósł o stwierdzenie, że art. 286 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 287 ust. 1, 2 i 3, art. 288 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 295 ust. 1, 2, 3 i 4 w związku z art. 296 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 297 ust. 1, 2 i 3 ustawy BFG w zakresie, w jakim przewidują nałożenie na banki obowiązku finansowania funduszu gwarancyjnego banków oraz funduszu przymusowej restrukturyzacji banków odmiennie niż w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych są zgodne z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji. Ponadto wniósł o umorzenie postępowania w odniesieniu do art. 112 ust. 3 ustawy BFG ze względu na to, że utracił on moc obowiązującą, zaś w pozostałym zakresie o umorzenie ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Przystępując do rozpoznania sprawy należało przypomnieć, że 3 stycznia 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074), u.o.t.p.TK stosuje się także w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, co dotyczy niniejszej sprawy, zainicjowanej wnioskiem z 20 września 2016 r.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 u.o.t.p.TK wszczęcie postępowania przed Trybunałem następuje na podstawie wniosku, pytania prawnego albo skargi konstytucyjnej uprawnionego podmiotu. Podmioty te zostały wymienione w art. 191, art. 192, art. 193 oraz art. 79 Konstytucji. W niniejszej sprawie wnioskodawcą jest grupa posłów na Sejm VIII kadencji (art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji).

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 listopada 2019 r. (M. P. poz. 1056), pierwsze posiedzenie wybranego 13 października 2019 r. Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zwołano na 12 listopada 2019 r. Zgodnie z art. 98 ust. 1 Konstytucji, stanowiącym, że kadencja Sejmu rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Sejmu i trwa do dnia poprzedzającego dzień zebrania się Sejmu następnej kadencji, 11 listopada 2019 r. zakończyła się VIII kadencja Sejmu, skutkiem czego wygasły też mandaty posłów tej kadencji.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK obligatoryjną przesłanką umorzenia przez Trybunał postępowania w niezakończonych sprawach wszczętych m.in. na podstawie wniosku grupy posłów, jest zakończenie kadencji Sejmu. Tym samym w niniejszej sprawie należało umorzyć postępowanie w związku z zaistnieniem ustawowych okoliczności.

Z tych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.